

Norges Idrettsforbund

nifhoringer@idrettsforbundet.no

Kopi: katrine.netland@idrettsforbundet.no

3. november 2023

HØRING I FORBINDELSE MED FORVALTNINGSORDNINGENE

Det vises til e-post fra NIF 5. oktober om Høring – Forvaltningsordningene Post 2 og 3. Her ber Idrettsforbundet (NIF) om tilbakemeldinger på foreslåtte modeller. I dette oversendes Norges Fotballforbund (NFF) sine foreløpige innspill.

Tatt i betraktning hvor lenge utredningsarbeidet med forvaltningsordningene har pågått, reagerer NFF på den korte tidsfristen for tilbakemelding, inkludert også NIF sine planer om behandling av dette i Idrettsstyret allerede 23. november. I perioden 5. oktober til 3. november har det ikke vært mulig for NFF å styrebehandle dette innspillet. Følgelig kommer dette høringssvaret fra administrasjonen i NFF. Vi kommer til å oversende kopi av dette brevet til Forbundsstyret og be om eventuelle innspill i løpet av uke 45. NFF mener NIF må ta ut mer tid slik at særforbundene får sikret forsvarlig politisk behandling.

Meld.St.26 «Den norske idrettsmodellen» ¹slår fast at statens overordnede mål med idrettspolitikken kan sammenfattes i visjonen idrett og fysisk aktivitet for alle:

«Idrett og fysisk aktivitet for alle innebærer at staten gjennom sin virkemiddelbruk skal legge til rette for at alle som ønsker det skal ha mulighet til å delta i idrett eller drive egenorganisert fysisk aktivitet».

NIF har kommunisert at målsettingen med endring av forvaltningsordningen er å forenkle og gjøre ordningen forståelig. Dette støtter NFF. Det vil bidra til å gi større forutsigbarhet for alle parter. Samtidig savner vi en tydeliggjøring av hvordan de foreslåtte modellene støtter opp om målene i Meld.St.26 «Den norske idrettsmodellen», samt strategiplanen for norsk idrett «Idretten vil».

Når målene i Stortingsmelding og «Idretten vil» legges til grunn, er det naturlig at også post 1 tas inn i en evaluering av dagens innretning.

Meldingen til Stortinget sier følgende om tilskuddene til NIF:

«Innretningen på tilskuddet skal sørge for at de statlige idrettspolitiske målene kommer tydelig til uttrykk. Tilskuddssystemet skal videre sikre gode rammebetingelser for de deler av den organiserte idretten hvor aktiviteten skapes.» Videre står det at disse tilskuddene kan videreutvikles og forbedres, men fortsatt ivareta de formulerte målene. «En vurdering av måloppnåelse for post 1 og 2 vil i første rekke være knyttet til om det i tilstrekkelig grad er en sammenheng mellom virksomheten i idrettens nasjonale ledd og aktiviteten».

For NFF er det viktig å understreke at vi står bak en solidarisk innretning, men hovedmålene til Stortingsmeldingen og idrettens egen visjon «Idrettsglede for alle» må ligge til grunn.

Satsingsområdet i Stortingsmeldingen: «Bidra til å skape gode rammebetingelser for den organiserte idretten slik at den er i stand til å opprettholde og videreutvikle sine primæraktiviteter» bør i ny modell gi en føring for fordelingen mellom særforbundene. Det koster å både opprettholde og utvikle aktiviteter, også for store forbund.

Norges Fotballforbund har 20 % av medlemsmassen av norsk idrett. Gjennom "dagens modell» (ref. tildeling 2023) mottar NFF 10 % av totale midler. NFF har i lang tid stilt seg bak den norske fordelings-/solidaritetsmodellen. Et sted nås «smertepunktet». Prinsipielt kan man argumentere for at medlem nr. 360.000 i ett SF er like viktig som medlem nr. 1.500 i et annet SF.

Formålet med forvaltningsordningene er å støtte aktiviteten så tett opp mot den aktive som mulig. Større særforbund må ha mer avanserte forvaltningsstrukturer for å sikre god idrettsaktivitet. Slik prinsippene og de ulike modellene nå er innrettet, er ikke dette hensyntatt. NFF er sterkt kritiske til det. Spesielt når måloppnåelse for post 1 og 2 er knyttet til om det i tilstrekkelig grad er en sammenheng mellom virksomheten i idrettens nasjonale ledd og aktiviteten. NFF har utviklet konsepter som kvalitetsklubb, trenerutdanning, lederutdanning, dommerrekruttering og utdanning for å nevne noe. Med andre ord en sterk sammenheng mellom virksomheten sentralt og lokalt for å videreutvikle og forbedre aktivitet.

En ny modell kan ikke utelukkende tenke prinsipielt, uten at man vurderer de økonomiske konsekvensene. Med en helt generell overordnet tilnærming ville det vært urimelig at et SF med 20 % av medlemmene skulle fått f.eks. 7,5 % av tilskuddene.

For NFF synes det derfor å være mer bak forslaget enn et ønske om forenkling. Konsekvensene for NFF med modellene som er foreslått – med ett unntak – er en drastisk reduksjon av overføringene. Hvis målet en utjevning av overføringene mellom særforbund, til fordel for de minste, må det være eksplisitt uttrykt som hovedmål. I så fall etterlyser NFF hvor dette har politisk forankring. Det er flere områder som vi mener det knytter seg usikkerhet til, for eksempel:

- Robuste* enheter er bedre definert nå, men vi mener fortsatt det skaper usikkerhet for enkelte (også konsekvenser for forvaltningsordningene).

* Vi minner om definisjonen: «Robuste særforbund kan ivareta kjerneoppgaver og utvikling, imøtekomme samfunnsoppdraget, ha gode systemer og er organisert på en måte som gjør at de har riktig kompetanse og nok kapasitet til å håndtere krav og forventninger fra organisasjonen og omverden».

NFF mener det er et for ensidig søkelys på robuste enheter mtp. mindre særforbund (SF). Det er også krevende for store særforbund å fremstå robuste. Dersom man forutsetter at det skal leveres aktivitet med høy kvalitet vil det for SF med stor medlemsmasse, naturlig nok, kreve en større administrasjon – sentralt og regionalt. Dette er ikke omtalt i utredningen og må i betydelig større grad behandles som et viktig element i ordningen. Hvilken holdning har NIF til dette?

- Hvilke konsekvenser vil ny lovnorm for fleridrettsforbund ha. Dette er en faktor som vi tror og antar kan gi utslag i forvaltningsordningen, og mulig endre innholdet i enkelte av de foreslåtte modellene. Kan dette skape utilsiktede konsekvenser?
- De 10 kriteriene som definerer «kvalitet og verdigrunnlag» er omfattende og detaljerte. Dette kunne med fordel vært forenklet. Er dette vurdert?
- Vår forståelse er at øremerkede midler i Post 2 til integrering ikke endres. Vi ønsker en bekreftelse på at dette er korrekt oppfattet.
- NFF har ca. 2.500 registrerte parautøvere og dette inngår i aktivitetsomfang i post 3 og tilskuddet for denne gruppen av utøvere vil ikke påvirkes av forslagene. Vi finner ikke at dette er omtalt. Vi ønsker en bekreftelse på at dette er korrekt oppfattet.

I «Idretten vil» er idrettslaget pekt på som kjernen i idretten, I fotballen handler dette om 1700 klubber. Klubber der frivillige er en nøkkel for å skape idrettsglede for alle. Utdanning av frivillige har derfor vært en prioritet for NFF gjennom alle år. Det er bygget opp strukturer og satt inn incentiver for å få gjennom så mange frivillige som mulig.

NFF har over 30.000 fotballag og vår målsetting er at alle skal ha en trener med kompetanse. Kompetanse i alle roller vil sikre god aktivitet som vil understøtte målet om å beholde de aktive i idretten gjennom at alle målgrupper får et godt aktivitetstilbud. Det er ikke akseptabelt for NFF at man foreslår modeller som kun godtgjør antall kurs og ikke antall deltakere. Flere av modellene «straffer» kurs for f.eks. 50 deltakere i forhold til et lite kurs med 4 deltakere. Dette kan vi ikke støtte. Det krever mer å arrangere for 50 enn 4 mht. planlegging, antall instruktører, objekter til praksisøker, oppfølging osv. Innføring av e-læring og større vekt på mellomfasearbeid og dialog med kursdeltakere er – heldigvis – en del av videreutvikling av kurstilbudene til NFF. Flere av de forslagene som er fremmet ser bort fra dette. Forvaltningsordningen har vært et viktig verktøy for å sette våre kretser i stand til å levere utdanning til våre 130.000 frivillige. De foreslåtte modellene 1a og 1b, vil ha som konsekvens at vår kapasitet til å få flere gjennom grunnleggende kurs, blir radbrukket. Det må være et førende prinsipp bak forvaltningsordningene at antall kursdeltakere gir uttelling. En forståelse av at et kurs er et kurs, bør være et tilbakelagt stadium. Det er effekt på aktivitet som er målet. E-læring, mellomfasearbeid og dialog med kursdeltakere er en del av kursgjennomføringen og krever ressurser. De foreslåtte modellene kan ikke aksepteres av NFF. Antall deltakere må være en del av beregningsgrunnlaget.

Som tidligere kommunisert er NFF sterkt kritisk til NIF sitt pålegg om fellesfinansiering av «Innsikt og Analyse», totalt ca. 8,1 mnok, hvorav NFF dekker 2,1 mnok (utgjør 26 %). I tillegg mener NFF at det er på høy tid å diskutere omfanget av «Forhåndstildeling» på Post 3, totalt 27,6 mnok trekkes ut før fordelingen til SF gjøres.

Eventuell implementering av ny modell bør gjøres over en periode fra 3 til 5 år, hvor negativ utvikling for SF tas i etapper, f.eks. minimum 90 % av fjorårets tildeling påfølgende år.

Begrepet «robuste særforbund» blir for ensidig lagt til grunn som kun å gjelde små og sårbare særforbund. Ut fra modellene er det tydelig at satsingen på de små særforbundene går på bekostning av større særforbund. Regionstilskudd og/eller administrativ støtte må ivareta store forbunds behov for å håndtere sin medlemsmasse. Regionstilskuddet skal understøtte utbredelse og oppfølging av underliggende organisasjonsledd. Norsk idrett ønsker å styrke klubbene slik at de blir bedre og skaper mer og bedre aktivitet. Klubbene blir mer avanserte, og de må håndtere en mer kompleks hverdag. Vår organisasjon blir utfordret på en helt annen

måte nå enn tidligere, hvor vi i større grad må støtte klubber og klubbroller slik at klubbene kan tilrettelegge for de frivillige mammaene og pappaene i idretten. Mange av de små klubbene utgjør en stor andel av klubbene i distriktene/utkantene/desentraliserte områder. Det er viktig med en stor organisasjon som kan møte disse klubbenes utfordringer. Begrepet robust må også forstås i denne konteksten. Større endringer i forvaltningsordningen med nye prinsipper, med bortfall av regionstilskuddet slik det har vært utformet, vil kunne gi oss en smell og utfordrer oss. Alternativt må det lages nye modeller som utfordrer tenkingen rundt solidaritetsprinsippet. Konsekvensene for NFF i de fleste av de foreslåtte modellene, vil bety en sterk svekking av våre regionale strukturer. Dette er ikke rimelig, og dette kan vi ikke godta. Ut fra de foreslåtte modellene er det kun 2a som kan aksepteres av NFF.

Aktivitetsutvikling står sentralt i IDP. Forvaltningsordningen bør ha et element av incentiver til økt aktivitet. Slik det er argumentert for å forenkle ordningen, kompenseres man på lengre sikt gjennom kategorien aktivtetsomfang. Med en tre års snittvurdering på denne, vil det ikke være en klar nok sammenheng mellom økt aktivitet og økonomiske incentiver. Det er en forventning at POST 3 midler går direkte til aktivitetstiltak for barn, ungdom og breddeidrett slik at flere rekrutteres til aktivitet i idrettsbevegelsen. For store forbund vil forvaltningsordningen mangle incentiver for å rekruttere og beholde siden solidaritetsprinsippet verdsetter det neste medlemmet svært lavt i de aller største forbundene.

Oppsummering

- For å sikre forsvarlig behandling mener NFF at NIF må ta ut mer tid slik at særforbundene får sikret politisk behandling. Administrasjonen i NIF bør minimum informere SF om vurderinger og anbefaling til Idrettsstyret før innstilling til Idrettsstyret oversendes.
- Post 1 bør tas med inn i arbeidet
- Ny modell må synliggjøre hvordan denne bygger opp om politiske føringer og idrettens egen langtidspan og visjonen «Idrettsglede for alle».
- Alle medlemmer/utøvere i norsk idrett bør i utgangspunktet bety like mye i en økonomisk fordelingsmodell. Om en betydelig omfordeling fra store til små forbund vedtas er dette i strid med politiske mål og idrettens egen visjon «Idrettsglede for alle» fordi den vil gå utover medlemmene i de største forbundene. Hverken prinsippene eller premissene støtter en dramatisk endring av kriteriet kompetanseutvikling i Post 3. Vi minner om at det siste trinnet for aktivtetsomfang kun rammer et særforbund, hvordan skal man da definere innslagspunktet?
- Det er flere områder det knytter seg usikkerhet til, herunder:
 - o Robuste enheter.
 - o Hvilke konsekvenser vil ny lovnorm for fleridrettsforbund ha.
 - o "Kvalitet og verdigrunnlag" er omfattende og detaljerte.
 - o Øremerkede midler til integrering og parautøveres endres ikke?
- Fellesprosjekter/-finansiering som for eksempel «Forhåndstildeling» på Post 3 og «Innsikt og Analyse» på Post 2, bør vurderes.
- Med en helt generell overordnet tilnærming ville det vært helt urimelig at et SF med 20 % av medlemmene i NIF skulle, etter nye fordelingsmodeller implementeres, ende med f.eks. 7,5 % av tilskuddene.
- NFF anbefaler modell alternativ 2a, se begrunnelse over.

Spørsmål?

Ta kontakt på kai-erik.arstad@fotball.no

Vennlig hilsen,

Karl-Petter Løken
Generalsekretær
Norges Fotballforbund

Kai-Erik Arstad
Assisterende generalsekretær
Norges Fotballforbund

ⁱ [Meld. St. 26 \(2011–2012\) \(regjeringen.no\)](#)